

→ 21A

ZLATKO TOMIĆ

OKRUG LICE
aforizmi

FL 400-7

ZLATKO TOMIĆ
OKRUG LICE
aforizmi

Vlastita naklada

Lektura: Mario Blagaić

Naslovnica i grafička priprema: Luka Bezić

Tisak: Kartular d.o.o.

Nijedan dio ove knjige ne smije se umnožavati, fotokopirati, ni na koji drugi način reproducirati bez nakladnikova dopuštenja.

ZLATKO TOMIĆ

OKRUG LICE
aforizmi

Split, 2021.

Zakasnila pomrčina?! *Nihil novi sub sole.*

Život bi bio zanimljiviji kad se materijalisti ne bi upinjali dokazati da je i interesantan.

Sreća prati hrabre, kukavice otpraća.

Optuženome za nekrofiliju sudac je postavio pitanje: „Zar se tako uznemiruje mrtvace?”

„Kakve gluposti vi valjate?! Ne bi li vam bilo pametnije pokupovati sve valjaonice za jednu kunu?”

„Ni ptica ne smije proći — prvi put pucajte u zrak, a drugi put pucajte u krhotine zraka.”

Smiješila mi se stidljivo, bez imalo srama.

Ah, gdje su oni početci mučnog spajanja kraja s krajem? Sad smo toliko traženi i toliko smo se izvježbali da krpu spajamo sa zakrpom još u tijeku promenade naših skupocjenih ruta.

Sisajte kažiprste umjesto palaca — jer moramo pokupiti potpise.

Vi niste bogzna što i kad ste Bog zna tko.

Jednom, najviše dvaput, tri puta pogriješite.

Nemate pojma koliko mi je milo što vas vidim. Toplo mi je oko srca i vruće oko živaca.

Ovo je naš obračun, ali ako ste stigli iz daleka, okrijepite se u našim borbama.

Panici nema mjesta. Nadite joj rezervno sjedalo.

Ne pitajte kako i ne pitajte čije, to je već neka-ko nečije.

Sreću čine male stvari krupna izgleda.

Ako se tom aforistu što dogodi, strijeljat ćemo deset humorista.

Opet pričate o potopu?! Želite li da sisamo vesla kao i prošli put?

Zakoni u Saboru se donose spontano. Tu nema pravila.

Račun s krčmarom je jedna, a račun bez krčmara je sasvim druga porezna uprava.

Da bismo preživjeli, moramo biti otvoreni od 0 do 24 jer naš kirurg nema strpljenje ni male kornjače.

Padobran vam se nije otvorio, no unatoč tomu ste preživjeli! Pa, kakvu vezu ste pronašli?

Ugasite televizor i otvorite prozor da izađe dim. Sad vidite da nije teško postati piroman kad pročitate tjedni tv program.

Kad god je neka književna proslava, mi čitamo između redaka. Mimohodom očiju doprinosimo proslavi.

Na Drini ćuprija. U Mostaru brvno.

Djeco, mi smo svoje snove ostvarili, a nešto ćemo izvući i od vašeg spavanja.

Haiku je zastario. Prešao je u arhaiku.

Samo jednom se živi.

Drugi put ne ćemo riskirati.

U Hrvatskoj vrijedi pravilo: Tko tebe kruhom, ti njega mlađim kamenim dobom.

Ne pitaj kako je završilo. Odgovori kako je počelo.

Spremamo se na najgore. Od toga, osim našeg spremanja, nema ništa gore.

Oni koji su otišli, otišli su. Što se tu više množe?

Pružio sam joj mali prst, a ona mi uzela cijeli skelet.

Sjajno ste mračni.

U životu sam pogriješio samo dvaput. Prva pogriješka se, između ostaloga, sastojala u tome što sam se počeo živcirati tek poslije druge pogriješke.

Polako s dijetama — brzo s netočnim vagama.

Svaki put kada još vruć od znanja želim izletjeti iz škole, Ikar me sačeka na ulaznim vratima i diskretno prstom pokaže na svoja krila.

Uspio se izvući iz škole, ali se nije uspio izvući iz zatvora. Na oba mjesta presudna je bila cigla.

E, sad ste zbilja prošli crt. Sad mi se obratite pa stavite onu dvotočku, znate... Bit će nešto od vas u večernjoj školi.

Na koncu, ako progovorim nešto o sebi, puknut će ili konac ili ja. A kako onda sebi prirediti ovakvo fino vješanje?

Kad sam je zaprosio, bio sam neviđeno uporan. Sad kad sâm prosim, viđeno sam bezvoljan.

Hrvati nisu budalasti. Koji li su to idioti?!

Ma, pogledaj našu zastavu kako se skockala za proslavu!

Samoubojicu sam odvratio od skoka jednostavno mu kazavši: „Budući da skačeš sa zgrade koja je izgrađena na tuđem zemljištu, ni tvoj skok nema uporabnu dozvolu.”

Situacija poslije još jednih bolesnih izbora: Doc Holliday je odavno mrtav, a šerif Wyatt Earp odavno živi — za ovaj trenutak.

Prepisat ćete doktorat? Dajte, ne budite dijete,
što će reći ostala djeca akademici?

Prečesto i bez ikakove potrebe u usta uzimate
Boga. A da ispljunete nepotrebna usta?

Nisam umro uzalud. Sad ugodno premirem
za vas.

Zbog tuđih glava sam svojeglav.

Što mi je na umu?

Što je da je, nije dobro da je um gologlav.

Jugoslavija devedesetih je bila najhigijenskiya država na svijetu.

Svako malo je netko izlazio iz nje da je prozrača.

A kad smo po istoj počeli žestoko stupati, postala je nedostupna.

Mala laž halucinira o tome da postane velika. Ali, kada se to dogodi, halucinacije više nisu potrebne, zaista bude objavljena u *Narodnim novinama*.

Dijelimo osmijehe, a ni ostale mane nam nisu za bacanje.

Vi ste majstor za stvaranje viceprvaka, ali ovo je sasvim nešto prvo.

Kakav peh?! Htio sam zinuti na svijet, ali mi se primalja unijela u lice.

Danas stradavaju socijalni radnici.

Eto, učini dobro, pojedite socijalno primanje.

Živite kao stoka?

A što drugo možete i očekivati kad niste u stanju vratiti nam ni žig za stoku koji smo vam posudili prethodne godine.

Ne utrkujte se s nepravdom. Na sto metara
ćete je pobijediti, a onda će vas ona izazvati da
se s njom utrkujete na sto nevinih žrtava.

Neoprezno stupajući na svoju funkciju, opre-
zno su ugazili i na poneku tuđu.

Mole se građani da se ne raspituju kakva je to
ugodna škripa. Podmazujemo ratni stroj.

Nisam klon pretjerivanju.

Istina je sve što se priča. Trač trenutačno nema
inspiraciju.

Pticama ni na kraj pameti nije bio let. Krilima su mahale samo da vide koliki im je dolet.

Jedva smo ih prestigli, ali teško da ćemo ih ikada stići.

Dobro je dok ova kriza traje; naime, ako se približimo rješenju, zapast ćemo u još dublju krizu.

Zemljo, otvori se!

Dobili smo nalog za humano preseljenje mrtvaca.

Iskoristite ovu priliku jer novu priliku ćete samo imati.

Pucanj sa zvonika označio je točno dvadeset sati.

Ode pješčana ura u dvadeset komada.

Farmaceuti, ne zaključavajte ljekarne.

Lopova ni za lijek.

Zadrška je podrška s odgodom.

Čuvajte se onoga tko se naizgled sporo prikrpi. Taj se začas prikrpelji.

Taj sudac je toliko šepRTLjav da se uvijek poreže kad nekome odreže kaznu.

Vi niste pljunuti otac.

Vi ste hraknuta majka prirode.

Ne će ni ovi dugo.

Samo da preuzmu vlast pa odlaze oni.

Što se mene tiče, ništa me ne dira.

Čestitari, koliko vas to ima?

Ni sigurnosna kamera slavloluka pobjede ne može vas sve obuhvatiti.

Intriganti, što biste vi učinili da ste kojim slučajem tračeri na svome mjestu?

Moji svjedoci nisu autentični. Ima ih više od dva, a manji su od jednoga.

Zar ste zaista morali izabrati tog zimogroznog tipa za gradonačelnika? On će vam ukinuti pravo glasa.

Malo nam je i vaše nevolje, još nam vi nato-variste i našu.

„Ovo je posljednji put da izlazim na glasanje!”

Sad ne znam jesam li to ja procvrkutao ili je to rekla moja ptica u krletci.

Moram početi vjerovati u Budu kad vidim kako budzašto prodaju njegovo učenje.

Dokoličarska: „Ima dana kada ne znam što da ne radim...”

Zaboravili smo inflaciju.

Skupo ćemo to platiti.

Ima deset godina da mu sude po kratkom postupku. Nikako pogoditi kratkoću postupka pa ga stalno ponavljaju.

Na prezentacijama se jede perfektno, a zarađuje futuristički. Ni hrane ni novca.

U građanskom društvu i bonton izgleda mnogo uljudnije.

Smrt fašizmu, slobodna gluhoća narodu. Još će on o njemu čuti.

IQ? Aj, ku-ku...

Dali smo im do znanja. Na znanje nikako.

I Kurta i Murta su za promjenu vlasti, ali za promjenu konja nikako.

Stići ćemo ih. Nisu puno zaostali.

Uspjelo smo sklopiti posao. Ljeto je, sad ćemo tri mjeseca rasklapati samo plažne objekte.

Iz komunalnog poduzeća za čistoću poručuju:
„Ako se nisi razvrstao, ostani đubre do kraja.”

Da je počeo dan kasnije, Drugi svjetski rat ne bi nikada završio, a i ovako ga ovih dana teško privodimo kraju.

Htio je pasti s imenom domovine na usnama, ali se samo skljojao dok je izgovarao brojnu administraciju.

Stoti put pitam: „Zašto devedeset i devet puta nisam ništa pitao?”

Imam zemljopis u malom prstu, ali što to vrijedi kad mi kažiprst ne vidi dalje od nokta.

Pao mi je mrak na oči, uši, usta, nos... Jednom riječju: iskušavao me mrak prije konačnog gutanja.

Sjednica vlade je bila toliko dramatična da je bila zatvorena za javnost, a i za probavu.

Istina, pojelo se i popilo, ali da nije bilo tako, propile bi se i izjelice.

Nesnošljivci, zavidnici, zlobnici, mizantropi, kako vas nije sram da vas moram nazivati svim ovim imenima umjesto da budete samo mrzitelji?

Grdosija u principu nikada grdo ne sija.

Što da vam kažem? Sve ste vidjeli mojim očima.

Bože, ako ništa od ljudskoga roda ne preostane, sačuvaj barem ono: *Bože, sačuvaj.*

Nismo istomišljenici pa nas ništa ne sprječava potući se zbog toga što isto mislimo.

Draga gospođice, zanemarimo formalnosti. S *vi* prijedimo na *vas*.

Ostat će vječna dilema: jesmo li se izgubili u traženju ili smo se našli u izgubljenosti?

Ako niste u stanju izustiti, iznosite.

U vinu je istina, u rakiji ostatak laži.

U rovu je bilo toliko mračno da nisam vidio ni prst pred nosom. Kad je zabliještilo, jasno sam vidio da nema ni prsta ni nosa.

Mi smo za mirno doba, ali mirnodopska vremena nam ne idu na ruku.

Državna televizija? Čeznemo da se bez nje zeznemo.

Hvala Bogu da smo se riješili milicije. Ali... onda je došla mila CIA.

Koga ovo sve zanima? Malo koga, na nokte jednog prsta se mogu nabrojiti.

Ništa ne bi bilo čudno u konstataciji da ona živi u svom svijetu da se ne radi o državi iz kućne radinosti.

Neprijatelju nismo odgovorili vrućom mjerom. Odgovorili smo mu njegovim toplomjerom.

Od rata je prošlo mnogo godina — gotovo ni jedna nije mahnula na pozdrav.

Izgradili smo osobne sudbine.

Sad dolazi razdoblje zurenja u horoskop.

I borbeni zrakoplovi padaju. Tu sila teže teže prisiljava.

Zaljubljen sam u sebe. Razlika u godinama mi uopće ne smeta.

Nije se bojao položiti glavu na giljotinu. Tä, ionako je imao viška željeza u krvi.

Nije Istok podivljao za kapitalizmom, nego od kapitalizma. Vratite cigle Berlinskoga zida, šalili smo se!

Uvijek propuštam zadnji vlak jer je on sastavljen od posljednjih vagona.

Već se godinama ne mijenjamo. Na krajnje predvidiv način smo novi, podmlađeni i svježi.

Dok nas uskrснуće ne rastavi!

Napokon smo ostvarili slobodu tiska. Robovi u tiskari nek' se još malo strpe.

Gostoljubivi smo preko cijele godine – ljeti ljubimo goste, a zimi njihovim novcem gostimo ljubav.

Sad imate dvostruko mjerilo? Napredovali ste; naime, dvostruki je aršin na lošijem glasu.

Više nikomu ne smetamo. Savladali smo tehniku koja omogućuje da se i samom sebi uklo-
nimo s puta.

Kažete da ste pismeni? I da ste uspjeli dešifri-
rati i posljednje slovo abecede?

Nije čaša ni polupuna ni poluprazna. Iščašena
su to gledanja.

Tisuću i jedna noć je radni naziv dokumen-
tarca o preko tisuću političkih stranaka u Hr-
vatskoj.

Za primisao ne treba uvijek okrivljivati kole-
ričnost maloga mozga.

Nisu ovo prijeki sudovi – ne daj, Bože, da bi
tu netko nekoga prije presude poprijeko po-
gledao.

Tako nam pletera, rasplest ćemo našu povijest
do kraja.

Klecali jesmo, a pokleknuli nismo; uzletjeli
nismo, a letjeli jesmo.

Bog ga je čuvao preko volje. Da te Bog sačuva!

Da smo nesavršeni, vidi se po slaboj međusobnoj komunikaciji naših organa. Na primjer, utvrđeni krvnik u našim očima još neko vrijeme može biti idol u našim srcima.

Ne želimo rat pod svaku cijenu, ali ni mir pod svaku inflaciju.

Krpanje rupa u proračunu i krpanje čarape u kojoj se drži novac za neke je jedna te ista radnja.

Tako nam i treba kad nam ništa ne treba.

Dijabetičari najčešće plaču kad im se ne plače. To, na žalost, ispunja suze dodatnom gorčinom.

Rasistička palica ovdje ne će proći. Ne vjerujemo da će se išta postići i sa štafetnim trčanjem, ali ostaje da vidimo.

Kad bi svi ljudi na svijetu, baš kao sva djeca političara na svijetu...

On je respektabilan političar.

Na prijevremenim izborima najbolje prolaze
poslijevremeni političari.

Angažirali biste me u politici? Dajte mi dva
mandata da razmislim.

Narod vam ovo nikada ne će zaboraviti. De-
mentni, je li tako?

Prestanite govoriti o oprobanoj taktici. Sva-
koga trena treba stići naš kušač.

Ako ukop poskupi, valjda ću zaštedjeti; ako rađanje pojeftini, valjda ću se reinkarnirati.

Kad je država na koljenima, oni, njoj najbližiji, rod su joj tek u trećem koljenu.

„Što piješ kad ti zakon škodi?”

Nisu nam kola krenula nizbrdo, već se nizbrdica obrušila na naša kola.

Da su mu prije sudili u odsutnosti, dobio bi nekoliko godina strogog zatvora, ali kad je osuđen, taj termin je napušten. Zato nam nije jasno zašto je po povratku dobio nekoliko godina strogog slavljenja?

„Napad je najbolja obrana!”

Ipak, ima i hrabrijih pokliča kukavica.

Kakav trgovac?! Tek kad se zatvore sve tržnice, on se sav potroši.

Kada se budemo stvarno priključivali Europi, bit će, po tko zna koji put: „Pa, tko zna kakav put?”

Što si zinuo ako ne znaš blenuti?

Mislio sam da od lomače nema ništa gore –
dok me nije počela peći savjest.

Bil Gates bi kod nas slabo prošao. Ili bi ga nacionalizirali ili bi ga socijalizirali.

U ratu nije dobro imati zlatne zube. Kad ti
dođe neprijatelj naoružan do zuba, razoružat
ćete do karijesa.

Došli ste do zaključka. Sad se polako zaputite nazad jer i u mozgu nakon duga pješaćenja zna pasti mrak.

Vrijeđao me po nacionalnoj osnovi. Razmišljao sam o tužbi, ali čemu tužiti onoga kojega je po svim osnovama već uvrijedio život?

Mi nemamo rezervnu domovinu. O rezervnoj vladi dalo bi se šaputati gledajući gomilu nepotrebljenih fotelja na otpadu.

Bili smo neizlječivo bolesni, ali nam se stanje nekim čudom popravilo. Sad smo izlječivo zdravi.

Vratit ćemo vam drago za milo jer, budući da se već jako otrcalo, milo za drago ne biste prihvatili.

Stalno se ponavljam, ali strah me da to nije repliciranje za vječnost?

Ne znamo što nam se događa – valjda stoga što nam se sve već dogodilo.

Uništili smo tvornice u posljednjim trenucima igre. Sa zvukom sirene.

Razmazio nas Bog. Sve naše iskorištene prilike bile su posljednje.

Bilo je to toliko davno da davnina nije bila ni započela.

Hodali smo po žeravi i ništa nije išlo onako kako smo zamislili.

Nije im'o ni trunke talenta za mesara. Rez'o on bez rezona.

Kakvi smo mi kolosalni optimisti! Prava stvar nam je uvijek pravcata, a kriva nikad krivcata.

Ne ide mu nužda. Snuždio se.

Klin se klinom izbija, ali kratkim. Tehnokracija i birokracija — racijom.

I u ratu i u šahu strategije su iste. Samo treba pravog tipa staviti iza topa pa da sve bude tip-top.

Rodio sam se u zemlji u kojoj su crvene marame oko vrata bile svojevrsna kompenzacija za rumenilo lica zbog neugodnosti što smo rođeni na takvu lijepu mjestu.

Više ne talasamo. Naprijed su natražnjaci koji ne mogu zatresti, a natrag naprednjaci koji nemaju, i da hoće, što tresti.

Danas smo obišli sve javne kuće, isprobali sve seksualne poze. Kamo sutra *Kama Sutra*?

U gastronomskom smislu hrvatski jezik je pun mirisa. Znali su *začinjavci* što rade.

Političari su modernu politiku obogatili taktikom uličnih borbi. Pretrčavaju iz stranke u stranku.

„Ne bježim od odgovornosti”, izusti kornjača
koja je potamanila sve karanfile u vrtu.

Izdavaštvo je na izdisaju.

Pa nek' izdahne već jednom — da nastavimo
slobodno pisati.

Druga smo najsiromašnija zemlja u Uniji? Eto
kako se blati preposljednja najbogatija zemlja
u Europi...

Tko nije s nama, taj je protiv nas. Tko je pro-
tiv nas, najviše je s nama.

Imala je nastup ljubomore, i to vrlo uspio.
Čak je i dvaput izlazila na bis.

Digli ste revoluciju? U trzaju ili izbačaju?

Sudci ne uzimaju mito; Bože, pričuvaj.

Cijene su toliko porasle da već i same mogu
doći u kućnoj dostavi.

Šanse su nam toliko male da gotovo da ih ima.

Premijer je zamolio svoje ministre da na radni doručak, na kojem je odlučio tajno provjeriti zakonitost njihova rada, dođu gologlavi. Po putru se dan poznaje.

Meksička poslovice: Sporost je brža kad je dostižna.

I kaos ima svoju os.

Tražio je da mu daju vlast samo na pet minuta, a oni su, valjda radi dojma, naglasili da mu daju trista sekundi kada su vidjeli njegovu listu od trista čuda koje je obećao za to vrijeme napraviti.

Kad je vidio koliko zakon štiti maloljetnike, od starijeg maloljetnika je prešao u maloljetnike veterane.

Lijepo je samo ako je prelijepo za moj loš ukus.

Sve nas je manje i sve smo kompletniji.

Prvih godinu dana u politici vam nema kruha, a posljednjih godinu dana vam nema igara.

Policija je prihvatila činjenicu da mi je uskratila popodnevno spavanje kad me pozvala na obavijesni razgovor — pa sam kod njih malo prilegao.

Sto ljudi, sto i jedna ćud.

Lider se uvijek neljudski nametne.

Kratko ću, ali ne ću dugo.

Imamo čarobnu diplomaciju.

Gdje ta u svijetu nogom stupi, trava u domovini ne raste onima koji su s njom na istoj paraleli.

Kakav biciklistički as!

Nijednom u svojoj karijeri nije pao, a i u ona dva sporna slučaja zabio se gledateljima u rukave tako da je postao as iz rukava.

Ako u krajnjoj nuždi i krenemo ispod stava, neka se odmah formira ispostava.

Sreća da je vrago-lan?

A zašto ove godine nije?

Ispalili smo signalnu raketu.

Signal nije upalio, ali raketa jest.

Svašta.

I ono malo okolo svačeg.

Zaokružio si se. Tek sad si prava nula.

Niste čovjek od akcije?

Probajte s reakcijom, življa je.

Nepokolebljivi smo – znamo što nam je činiti.
To ćemo i dalje znati.

Sad se svi hvale kako je on naše gore list, a
prognozirali su da će biti naše nizine gora.

Prilikama nije potrebna njegovateljica. One se same promijene.

Premda su građani postali prekomotni, kad god je neki skup, njihov odaziv je na visini. Balkonska demokracija.

I vi biste sada revidirali povijest? A gdje ste bili na prijelazu devedesetih u četrdesete?

Budite oprezni — jal se nikada ne izjalovi.

Ne priznajem nemoguće. Moguće je da će se s odgodom prihvatiti ovo moje shvaćanje nemogućeg — mogućeg s odgodom.

Vratit ću vam s kamatama, a nije isključen ni prezriv pogled guvernera Narodne banke.

Započela je sezona kupanja — oni plitkoga džepa će se kupati u baruštini starih dugova, a oni neznatno dubljeg u čistom moru novih zaduženja.

Na žalost, između mene i nje nije se dogodila kemija. Bez plamena i bez žara izgorio sam poput neupaljene žigice.

Tko mi je kriv — mogao sam i ja učiti za me-
sara pa sada kao ministar financija majstorski
rezati proračun.

Nikad me u životu nije zanimalo što o meni
misle drugi. Bio bi to jalov posao jer prvi su me
bez razmišljanja gurali u treće.

Stalno tjeramo pamet od sebe jer jedino na taj
način možemo imati više sreće nego pameti,
ma u kakvom god izdanju ta sreća bila.

Cijeloga života mi puniti uši svojom bolešću.
Zar ne shvaćate da vama treba doktor daleko
bolesniji od vas?

Buljite u prazno? Naravno kad je pokraj vas prošla starleta pa ste bili prisiljeni buljiti u puno.

Igrate se životom jer nikada niste naučili igrati se s njim.

Pola života sam bio dešperatan, a onda sam prešao u blažu formu — postao sam onakav kakav nisam.

Nisam više sumnjivo lice, ali još imam obraza sumnjati.

Utakmica je bila nezanimljiva i monotona dok navijači nisu bacili baklje. Tada se igra raspalmsala.

U ratu uvijek idemo tamo gdje je najgušće. Jučer je to bila nekakva kaša s rebarcima.

Što vam je trebalo da postanete predsjednik vlade? Znate li koje su to obveze naroda?

Biti bezgrješan ne znači biti bez grijeha, nego ne pogriješiti u njihovu izboru.

Što ste mislili kad ste rekli da moja vjera počiva na klimavim nogama? Da možda ne leluja? Aleluja!

Toliko smo ih razbjesnili da su nas počeli bombardirati iz zraka, jer u zrakoplove nisu mogle staviti sve bombe.

Ona je bila dar kojem sam poklonio sav mar. Boljeg dar-mara ne možeš ni zamisliti.

Sloboda govora ne samo da je zagarantirana, već ona ima i svoju ekstragaranciju.

Ova vrijedi dvije godine od kada se pregrize jezik zbog izgovorene gluposti.

U poslovi *Tko se jednom opeče...* frižider uživa eksteritorijalnost.

Bacio se naglavačke.

Istražitelji ga još ispituju čiju je glavu upotrijebio.

Bacili su nam kost koja se okrenula u zraku, vratila im se i eksplodirala.

Bio je to „bum” prvoga ranga.

Zašto postojimo?

Vjerojatno zato da bismo dokazali kako je i to moguće.

Spala knjiga na dva slova: na Božje pismo koje je uništeno u vatri aleksandrijske knjižnice, i na ljudsko pismo koje je tamo podmetnulo tri izmišljena požara.

Ćutite li kosti?

Kost je gora od kostobolje.

Kada vi počinite zločin, mora doći hitna pomoć, policija, istražni sudac, a ponekad i vatrogasci. Znete li koliki su to troškovi?

Drugi put se s mjesta zločina ne ćete maknuti dok ne podmirite sve te troškove.

Danas sam dobio otkaz na jednom, za tri dana ću dobiti otkaz na drugom, a poslije pet dana ću dobiti otkaz na trećem radnom mjestu.

Spaja me neradni tjedan.

U vrijeme ratne okupacije zemlja nam je sličila na leopardovu kožu.

To i nije tako loše — u vrijeme vladavine leoparda nije bilo nikakove kože.

Genijalnost je u mojoj obitelji prešla s otca na sina.

Djed i unuk su se kasno uključili pa sada pišu knjige.

Veličina praštanja je u traženju oprosta, kao što je veličina civilizacije u traženju čovjeka, a ne u tomu što će nam ga netko dati.

Naopak sam čovjek, eto to je.

Nemojte me zbog toga kritizirati jer i to što biste rekli ušlo bi mi na ono uho na koje treba izaći, a izašlo na ono na koje treba ući.

Niste vi za vožnju autobusom, jer vi se za vrijeme vožnje uzvrpoljite, a mi smo tek na dnu polja.

Do kraja vremena bijede ostalo je još sasvim malo, mrvica. Poslije toga će nam bacati okrajke umjesto mrvica koje nismo ni jeli, već smo ih čuvali za slikovitost u ovakvim rečenicama nade.

Vlastodršci teško mijenjaju navike.

Kad siđu s vlasti i s deva, jašu dugovrate konje.

Pobijedio je tešku bolest, postao neoprezan i stradao od lagane — smrtonosne.

Zaštitimo slabije. I oni mogu jednom ojačati
pa verbalno zaštititi nas.

Da joj ja to nisam omogućio, ne bi bila nemo-
guća.

Ako ste diplomirali i ako čekate posao, to je
sasvim u redu — dugom.

Mlatimo punu slamu, ali uz uvjet da nam se
dopusti barem malo suvisla razgovora, jer je
kod prazne slame to bilo zabranjeno.

Koliko je zagrabio, to se riječima ne može ni opisati ni opasati.

Demokracija nije nešto čime bi trebalo plašiti malu djecu.

Kad poodrastu, uplašit će se i sama.

„Inače, kako ste?”

„Hvala na pitanju, s inačicama vašeg pitanja puno bolje.”

Ide mi kao podmazano, a podmazano mi, kao, ide.

Do izražaja je došla volja naroda. Čak se i na fotografijama moglo vidjeti koliko su to bila izražajna lica.

Eh, da mi je ova pamet bila prije sto godina. Pustio bih još mnoge da se rode prije mene.

U ratu ima ćoravih koliko ti ćorci žele.

Ne treba nam ničija pomoć, preživjet će ovaj narod. Bog i izumrlj!

U ratu sam bio nesretno zaljubljen. Nije me htio metak – nisam bio njegov tip premda je on bio moj kalibar.

Ukrali su mi djetinjstvo. Do starosti ga nisam pronašao.

Vrijeme od kolijevke do groba najljepše je doba. A vi daci malo podebljajte ponudu.

Danas svatko normalan može postati gradonačelnik. Problem je u tome što je više gradova nego normalnih.

Ne idite u kazalište, tamo pršti od profesionalizma. Idite na ulicu i vidjet ćete prizore koje režiraju besprizorni.

Što ti sad vrijedi reći i ostati živ? Trebalo je davno prije promisliti i ne postati živ.

Iznenada su nam navijestili rat. Da nije bilo naših bijelih zastava predaje, skoro da bi im uspjelo zaviti nas u crno.

Eh, kako bi globalisti svojim bezličnim svjetskim ratovima likovali da nije naličja lokalnih sukoba.

Zapad je najbolja obrana.

Transrodni uzimaju sve većeg udjela u vlasti. Već su ostvarili ravnopravnost spolova predsjednikove supruge.

Dobro ste nam zasladili. Umjesto šećera vi ste došli na kraju.

Jutros sam joj istresao sve što sam imao. A onda je ona donijela još tri tepiha.

Kad ja s nekim raskrstim, to mu slikovito i pokažem — razmontiram preteški križ koji sam uz njega nosio — jer ja nisam Isus da bih dalje trpio.

Zatvara se pučka kuhinja zbog točenja alkohola. Sad će tu crvi otvoriti pučku crvotočinu.

Kad je Adam sreo Evu, kiselo se nasmiješio, ali ona nije shvatila poruku pa mu je ponudila slatku jabuku.

Dajte mi drugu priliku. Prvoj je falila slamka spasa.

To ste mi rekli prošli put, a i pretprošli — kada ste samo šutjeli.

Nikada ne povlačite svog veleposlanika iz Amerike jer ona ne samo da će uzvratiti istom mjerom, već će povući i strane svijeta iz vaše zemlje.

Porezni obveznici su se toliko pritajili da će se porez morati nekako sam utajiti.

Stvari u Hrvatskoj su, po tko zna koji put, dovedene do apsurd. Apsurdu je prekipjelo – iselio bi se iz zemlje, ali komu ostaviti sve te stvari?

Ja na naše gospodarstvo gledam vrlo optimistično. Na primjer, brodovi iz propalih nam brodogradilišta nikada ne će potonuti.

Nastao je krš — jer nije bilo loma.

Nesigurno ste ostarjeli. Vi ste ovdje sigurno novi?

Jesmo li vam rekli da ćemo vas dostići u napredovanju? A sve zahvaljujući nešto razrjeđenijem zraku u dnu provalije gdje se sporije pada.

Vaš sin je lažni lovac? Ne laskajte mu, ne ugađajte mu. Gađajte mu!

Ne bogatim se na tuđi račun, već na svoj — u tuđini.

Zatvorili su nam granice. Ono što je bilo nemoguće, sada je i neizvedivo.

Bolje je cijeli život biti različitost koja se mjerka, nego izgubiti strpljenje i postati suprotnost koja se privlači.

Što se mržnje tiče, ljudima nije dovoljno malo, ali im treba sasvim malo.

Čitav svoj život je ispričao za manje od jedne minute, dovoljno da ga smrt uzme za sekunda.

Ne treba praviti ražanj dok je zec u šumi, a još manje zeca dok su ražnjevi oko šume.

A što se turizma tiče, prezimit ćemo i ovoga ljeta.

Ne ćutim noge. Ode mi glava.

To je bio pucanj u prazno.
Zamalo je zrak pogodio.

„Vrijeme leti!” viknite.

A samo za sebe dodajte: „U borbenoj formaciji.”

Diktatura proletarijata se ne bi smjela pretvoriti u terorizam radništva, ali, eto bombe — nema radnika!!

Imamo sreću što društvo ove godine pokazuje samo društvene negativnosti.

Radi se o naručenom ubojstvu.

Opet će jadne konobare maltretirati po obavijesnim razgovorima.

Općepoznata je stvar da nitko ništa ne zna o toj stvari.

Na fakultetu me pratio strašan peh.

Kad god sam spremao ispit, nadohvat ruke mi je bio kovčeg.

O svemu imam mišljenje, ali strpite se dok ne postane vlastito.

Između nas bi trebala postojati snažnija mržnja — ako želimo dnevnu bazu tisućgogišnje netrpeljivosti.

Ako vam dosade konjski živci, dajte mi neki signal, ali bez riječi. Na primjer, možete frknuti nozdrvama.

Kako su u Prvome ratu pripadnici Središnje sile mlatili po svojom protivnicima, to je jednostavno bilo degutantno.

Složna braća kuću grade, a nesložna i puža izbjegavaju — da ih ne posrami njegovo arhitektonsko umijeće.

Vi započnete kavgu pa se povučete, a ako prežestoka borba dođe do vas, vas više nema na tom rezervnom kavgaškom položaju.

Ako već ne možete sačuvati svoje, sačuvajte
barem ljudsko dostojanstvo.

Svađa vodi u ćorsokak.

Istina, ali u ćorsokacima su najbolje kavane
mirenja.

Nema se tko predati. Svi su kapitulirali i otr-
čali po rječnike latinskoga jezika vidjeti jesu li
ispravno postupili.

Ne nazivajte me gospodičićem. Nisam ja s
vama krao tvornice prije privatizacije.

Koje vrijeme niste promijenili? Ljetno, zimsko ili vječno?

Ne obraćajte nam se s visoka. Vrijeđate i najnestabilniju ptičju perspektivu.

Sa štitom, ali na njoj!

Ako mikrofon zviždi, a u pjesmi nigdje nije predviđen zvižduk, i to publika ne zamijeti, vaša pjevačka slava je upravo započela.

Individualac sam. Ne znam što me drži na okupu.

Živimo u sustavu intelektualno poremećenih vrijednosti. A što ste vi u svojoj doktorskoj disertaciji poremetili?

Nesreća nikada ne dolazi sama. Uvijek je u društvu još nekog, samoći sklonijeg zla nego je ona sama, pa makar tog drugog lažnom srećom ili lažnim dobrom nazvali.

Kad se, onako atraktivna, pojavila pokraj mene, presjekla mi je dah na uzdahe koji su dahtali kao strast i smrt, ali sad potpuno nepresječivim dahom.

Bacite koplje u trnje, a iz trnja uzmite bodljikavu pušku — ona vam bolje stoji.

Ako nas crna rupa proguta, bit će to zaista crna mrlja na obrazu svemira.

Ponešto znam, ali još mnogo toga moram naučiti da bih izgradio krhko znanje.

Nepojedena djeca revolucije pucaju od zavisti što i oni nisu pucali na zavist.

Zaprosio sam je. Ništa mi preostalo nije drugo.

Ispeci pa reci, ali s tim ne prijeti Suncu.

Sve divljiji ljudi drže sve pitomije životinje.
Što drugo preostaje pitomim ljudima nego oti-
snuti se u divljinu?

Svatko neka se pozabavi sam sa sobom, a
onda, obogaćeni lošim iskustvom, poradite na
meni.

Nije dovoljno dotaknuti dno.

Katapult je još malo niže.

Vidjet ćemo vas kad zagusti — ako netko ne
zamuti.

A kad je on počeo govoriti o našoj prošlosti, svi koji su krenuli u budućnost vratili su se.

Ostalo je povijest.

Predsjednik vlade je svoj kabinet opskrbio foteljama koje se mogu rastegnuti i pretvoriti u krevet.

Od tog trenutka svi njegovi ministri su bili spremni za njega i svoj život, odmah tu na licu mjesta, položiti.

Odnio bih cvijeće na grob neznanom junaku, ali cvijeće je danas vrlo skupo, a on relativno nepoznat u narodu.

Brkate pojmove. Naravno, i pojmove s bradicama.

A za ljudsku krv tko mari kao komarac?

Nije mi dala da umrem.

„Samo preko tebe mrtvog”, odlučno je rekla.

Ljudi svašta rade da bi se održali na životu.

Čak i preživljavaju.

Kršili su javni red i mir?

Koliko sam ja mogao vidjeti, oni su ga, zapravo, skršili.

„Što je vaš interes? Koji su vaši ciljevi?”

„Odgovorit ću vam najprije na ovo drugo pitanje, a na prvo kad vidim ima li pogođeni uopće interesa dignuti se.”

Otkad smo se riješili *Kote 905*, mnogo bolje kotiramo.

Izišli su iz Jugoslavije i zatvorili vrata ispred sebe.

Prije nije bilo onoga tko nije slušao Radio Luxembourg ako je ovdje želio plesati kako nitko ne svira.

Dok smo mi pratili razvoj događaja s pristojne udaljenosti, podvojene osobe su ga pratile na najnepristojnijoj udaljenosti od same sebe.

Ne živi se toliko loše koliko se priča po ku-
loarima, tamo gdje zrno po zrno nikada nije
postalo pogača.

Čudi me kako su Srbi pod Turcima izdržali
petsto godina kad smo mi jedva izdržali petsto
njihovih serija?

Živim na margini društva, ali tamo je vrlo
hladno. Stoga napišem knjigu pa se uvučem u
fusnotu gdje mi je toplo kao u šatoru.

Srezali smo proračun, ali bez uspjeha; naime, upotrijebili smo onu hrđavu giljotinu iz aforizma jedne od prethodnih knjiga.

Vijesti nisu dobre. Poslat ćemo ih na preodgoj.

Ne samo da su mi riječi istrgnuli iz konteksta, već su mi rastrgnuli i jaknu u kojoj sam čuvao rukopis ove knjige.

Predsjednikov miting? Bio sam, kako ne bih bio? Da, da, bio sam kako ne bih bio.

Predsjednikov govor nikoga nije ostavio ravnodušnim. Da apsurd bude veći, tih je najviše bilo među plitkim dušama.

Sada mogu slobodno reći: „Bilo je slobode govora.”

Imamo najhumanije zatvore u Europi.

I Potemkin bi rado odslužio svoju kaznu u njima da dobro ispeče svoj zanat.

Ne znam... mislim da ne ću znati ni kad saznam.

Nasmij sve i vrati se sam.

Kad dođe stani-pani, svi glume čunjeve iz kuglane.

Nestrpljivo odbrojavamo do strpljiva prebrojavanja.

Nemojte nikada biti samo goli problem; budite što više problematični jer postoje razne matice koje će blagonaklono gledati na vaš složeni problem.

Nek' se deru, tã zar nisu na derneku?

„Kako ćete ih prozvati kad nemate njihov popis?”

„Opsujem im sve po spisku pa se sami jave.”

Ispao sam iz forme.

Bolje glavu nositi u torbi nego u mojoj formi.

Vrijeme je reklo svoje urličući naše.

Pitanje je postavljeno svima nama, stoga moramo dati sveobuhvatan odgovor.

Postoje blage, srednje i uobičajene vrste ljudi.
la.

Sjećate li se trenutka kad je u mom zaostalom selu pronađena nafta? Potok je tekao šampanj-
cima!

Male su razlike među nama, gotovo da ih
nema, ili, bolje rečeno: gotovo – kad ih ima.

Tanka mi je mirovina za debelu hladovinu.

Nismo se nikad pokolebali pa ne ćemo ni sada
kada smo kolebljivci.

Što mi je na umu, to mi je na skliskoj cesti.

Tapšu vas po ramenu? Ma, to vam samo pokazuju gdje vam glava još nije bila.

Ja zastupnik u Saboru?! Možeš misliti.

Ništa se ne događa iz čista mira — ako se pret hodno nije dogodilo iz prljava rata.

Lijepo sam vam govorio, ali vi ste me ružno slušali.

Koliko zidića šmrcaja je potrebno srušiti da bi se podignuo jedan zid plača?

Više nema loših. Miloše, ubij se dvostruko lošom stranom sebe.

Produži li medicina životni vijek na sto pedeset godina, ne znam, djeco, hoćete li imati strpljenja da podjetinjite.

Ispravite me ako ne griješim.

Ne znamo raditi, znamo se tući. Oni obratno: znaju ne raditi i ne znaju ne tući se.

Od prošlog rata nismo uspjeli izvući nikakve pouke. Bile su duboko u neprijateljskom okruženju.

Znam gdje griješim, stoga ne ću natrag u svoju kožu.

Mi smo zemlja otvorenih mogućnosti. Stići će to cenzori pregledati, bez brige.

Budite ozbiljni, budite ozbiljni.

Kad god umirovljenicima spomenete smrt, oni se ukopaju na mjestu. Znanstvenicima je odavno poznat taj fenomen; uostalom, oni već duže vrijeme rade na izumu brzorastućih čempresa.

Sklepao sam knjigu i napravio divovski korak: od književnog skeptika sam postao književni skleptik.

Što mi vrijedi da me nitko ne razumije kad me svi citiraju.

Prvi svjetski rat, Treći svjetski rat?

E, moj Drugi, ne ponovilo se.

Ne znam čime sam zaslužio brončani odljev cijeloga lika kad mi se odlio samo mozak.

Od mnoštva aneksa ustav lako postane an(e)ksiozan.

Kada se donose odluke o kojima ovisi život, moramo biti sto posto sigurni da je onaj jedan promil nesigurnosti izvan stopostotne sigurnosti u ispravnost odluke.

Uspjelo mu je ono što nikome nije — da stalno bude neuspjao.

Prestanite s vatrometom i sa slavljem i još jednom me, ali dobro, poslušajte: obio sam Nobelovu nagradu za mir!

Tragično je ako padnete u zaborav i ne doživite otvoreni lom sjećanja.

Borbeni duh, borbene pjesme, borbeni stav... Ratobornost je, srećom, tiša, promišljenija i kukavičkija.

Cijeli život je pred njom. Najnezgodnije u svemu tome je što je taj život moj.

Odlučili smo se uzeti. Njoj je to peti brak, a meni je to posljednje zgražanje.

Da se profesionalna deformacija očituje i kad treba i kad ne treba, e, to je već naivna amaterska formacija.

Mozak nad srcem — anatomske krov nad glavom.

Televizija, u principu, govori istinu. Laže samo kada mi zinemo.

Ne motajte mi se oko plotu. Moji tjelohranitelji ne će imati toliko živaca (čitaj: strjeljiva) kad se vi počnete izmotavati.

Upao je u njemačke ruke, ali pedesetak godina prerano.

Ne vjerujem da biste pucali na nas? A do jučer smo trenirali zajedno — istezajući mišiće bacanjem bombi jedni na druge.

Ostali ste bez posla?

U kojoj varijanti laganja biste rekli da posao nije želio ostati bez vas?

Da ne bi ispred ogledala trčao kao lud po stanu, stao je pred izlog. Tu je bilo lako pobjeći odrazom bez obzira.

Ne pluj u tanjur iz kojeg jedeš — mogao bi jesti iz tanjura na koji iz potpuno oprječnih razloga nitko ne bi ni pljunuo.

„Neka institucije rade svoj posao!” Uistinu zapovjedno, bez imperativa.

Eh, da mi je pripadati eliti barem sat vremena. Letio bih kao pravi satelit.

Sudeći po broju ubijenih, rat se zahuktao tek poslije svoga svršetka.

Ne guram se ja uz one koji imaju, ja se samo doimam.

Politika više uopće nije unosno zanimanje. Odnosno jest...

Komunisti su vrlo sustavno i planski školovali kadrove, a onda je krava udarila nogom i proli-la... pardon, počela je kadrovirati.

Hrvatska je puno čišća zemlja od Norveške. Premda smo više puta od njih bili zavijeni u crno, to nijednom nije bilo u naftu.

A vi biste na vlast putem parlamentarnih izbora? E, ne će noći...

U prvi mah sam pomislio da ste ptica, a onda sam po veličini dreka shvatio da ste nasmrt preplašeni paraglider.

Na ratištu smo poštovali primirje. Pred njim smo stajali zapeti kao puška.

„Dajte bič! Konju jedan, ti ćeš meni hrzati: „I Hrvate ubijaju, zar ne?””

„Ne ću vas hvaliti, a ne ću vas ni kудiti. Zapravo, ne ću vas uopće uzimati u usta — jer sam vas već progutao”, reče ljudožder i podrigne.

„Nemoj me stavljati u istu rečenicu s njim, čak ni u svojim različitim knjigama”, rekoх piscu koji se proslavio uglavnom po dopisivanju samoga sebe.

Iznenadio nas je inenzivan žar spaljene knji-
žice. Valjda je gorjela prejaka riječ.

Kad su brojke okrugle, onda znajte da je statistika kost i koža.

U Americi je u ono vrijeme bilo sve moguće. Zamislite pretila Al Caponea kako bježi pred policijom: trči Al kao poni!

Tražim građevinsku dozvolu. Molim mjero-davne da ne dave s mjerama.

Kad bih ja vama sada kazao koliko ste govno, vi biste odmah počeli smrdjeti na podnošljiviji način.

Duboko su me razočarali. Na tjeralicu su stavili moju sliku iz vremena kada me nitko nije tjerao čak ni da lijepo izgledam.

Ja sam disident s lošim zubima. Ali, riješit će to disidentalna medicina.

Sutra će na Bliskom istoku dan biti sunčan, uz nešto padalina iz američkih zrakoplova.

Imamo toliko brza trkača da ga ni medalja ne može stići.

Svi su tu prestižnu nagradu dobili prije njega, a kada ju je napokon i on dobio, ona je dobila službeni naziv – *prerasla nagrada*.

Ne postoje riječi koje mogu opisati ovo stanje u kojem postoje još samo riječi.

Kad je vidio da mu se bliži kraj, odlučio je ne udaljavati se od početka.

Susjedi su je olajavali predući k'o mačke.

Danas je teško biti svoj na svome. Uvijek nađu nekog psihijatra koji ti pedeset posto ludosti otpiše.

Hoćete iz ludnice van samo za vikend? He, he... niste vi pri bolesnoj pameti, vi ste pri pametnoj bolesti.

Kad je sudac počeo obrazlagati presudu, svi smo u sudnici ronili suze. Ne, nije tu bilo jeftine patetike, ali je na katu iznad nas bilo jeftinih vodovodnih cijevi koje su se raspale.

A onda su se na kongresu književnika začuli ratni poklici: „U boj, u boj, za navod svoj!”

Previše smo slabi da bismo bili samo preslabi.

Kad riknem, nemojte odmah svi RIPnuti. Pu-
stite me dva dana da se odmorim od plačne
melodramatike.

Papu gledaju i nadgledaju, ali ga još nitko nije
vidio.

Opozicija se dugo ne javlja. Izgleda da je po-
novo izvršila organizirani nedolazak na vlast.

Spremite se večeras za noćni izlazak — jer
mrak vas može pojesti i doma i, još k tomu, uz
obilnu potrošnju svjetla.

Broj samoubojstava u vojsci se povećao. Oružene snage.

Hitleru su Nijemci priredili topao doček i još vrući ispraćaj.

Optužila me za preljub, a ja je, da sam i htio, prevariti nisam mogao jer moj harem je tada bio na kolektivnom godišnjem odmoru.

U našoj vezi sve je bilo po njenom. Ali, kada bi se ona raspalila, bogme, bilo je po mojem.

Ugovorila mi je sastanak u zaštićenom parku prirode.

Nadala se da se zaštita proteže i na njen parkić.

Moj grad je besprijeckorno uredan i čist.

Ne ću vam reći njegovo ime jer vi biste odmah pokupovati sve ovo smeće od stanova.

„I, kako napreduje naš sin?”

„U usmenom izražavanju još uvijek naopako spaja slogove, što mi nikako nije godra.”

„Najrevolucionarniji civilizacijski izum je kotač”, reče Humanoid.

“Ne, već okruglo ogledalo”, dometne Narcisoid.

Nismo svakakvi. Svakojaki smo.

Posljednje umire s nadom.

Dobar glas daleko se pljuje.

Narodu nije do rata — najviše zbog toga što mora nositi brnjice da ne bi olajavao pse rata.

Taj film je pokupio sve nagrade, ali vi ćete ga gledati nevidenog.

Kad se golemi državni dug podijeli po glavama stanovnika, brojke nisu velike ako su glave izbrijane i uz to još i široke.

Mene ste našli?! Hvala vam, jer i sâm sam se bez uspjeha tražio.

Pokupio se i otišao. Bolje i to nego da smo ga mi skupljali pa da je ostao.

Živ se pojeo jer je znao da sam sebe mrtva ne će probaviti.

Za loše vijesti uvijek ima vremena, ali za moju lošu krađu ne postoji nijedan švicarski sat.

Humor? K'o od šale smo ga uništili.

Gluho je doba noći. Znam što mi je činiti da se pročujem, za sada, čitavom sebi, a sutra i cijelome svijetu.

Pušenje nije dopušteno u zatvorenim prostorijama ni u zatvorenim pregovorima.

Pred bestidnim alfa-romeom ni Romeo i Julija se ne bi postidjeli moje romantike.

Asteroid rijetko pogodi zemlju, slava još rjeđe
promaši glavu.

Čudesno je ozdravio. Sam Bog zna što su mu
stavili u otrov.

Za koliko stupnjeva ste se preobratili?

Decidirano je izjavio da se ne će braniti šut-
njom, a sudac je to priznao kao olakotnu okol-
nost gluhonijemima.

Zamolio sam je da mi bude tihom patnjom
dok se moj majstor tona ne vrati s odmora.

Govorit ću istinu i samo istinu, tako mi Bog pomogao. Budem li pritom malo i lagao, ovako mi Bog pomogao.

Špijuni su svuda oko nas. Još ih je najmanje kad se nalaze ispred i iza špijunke na ulaznim vratima.

„Kuriru, ponesi sa sobom ovaj neispravan štampač; ako padneš neprijatelju u ruke, on će umjesto tebe progutati ovaj papir.”

Što se mene tiče, pravdu i nepravdu nije trebalo izmišljati. Kad zaliječim bolećivost od prve, razbolim se od druge.

Što će mi odriješene ruke? Misli mi driješite, pobogu!

Kad bi bilo više ovakvih kao što sam ja i više onakvih kao što ste vi, možda bismo njima mogli zabraniti da se kloniraju.

Narod je učinio sve da spasi diktaturu, ali nije joj bilo pasa.

Nagodio se sa sudom. Oni njemu uvjetni zatvor, on njima zatvor otvorenog tipa — kada dođe na vlast.

Nisam od onih koji kukaju za svaku sitnicu.
Pretvorim ih u krupnu stvar pa onda kukam.

Kad se nađete na brvnu, posegnite za horoskopom. No, ne tražite svoj astrološki znak, svi u tom trenutku imaju ovnovsku glavu.

Dok vam ne pogine milijuntni, ne otvarajte to milijunsko pitanje.

Dragi čitatelji, ja nešto napišem pa se vi onda morate snalaziti. Bilo bi dobro da se vi snađete prije negoli ja išta napišem.

To što su ljudi na ulici loše odjeveni, objašnjivo je jedino činjenicom da je odijelo koje čini čovjeka u stvaralačkoj krizi. Ma, puca mi prsluk!

Govorim sve strane jezike u kojima je dovoljna i šutnja da se nešto kaže.

Bez treće nema sreće. Prvi put smo pucali kako se koji sjeti, a drugi put kako se koji zaboravi.

U ratu je bilo: ili mi njih ili oni nas, ali nitko nikogovića — to je bilo neodrživo.

Svi moji predci su malo živjeli — jer kratko nisu znali.

„Kako znate da sam iz Hercegovine?”

„Pa, široki ste k'o brijeg.”

Kad mi je vračara koja mi je gledala u dlan rekla što je vidjela, ostao sam zaprepašten. Poznavala je čitavu geopolitičku situaciju moga dlana.

Volim sve životinje ovoga svijeta, a one jedva čekaju dogmizati ili doskokutati do mene.

Klokan čak nema strpljenja sačekati interkontinentalni let.

Zahvaljujući svojim inertnim roditeljima, kasno sam došao na svijet. Ja sam njih spojio u jednu večer, a oni su deset godina razmišljali jesam li to bio ja ili moj brat koji je deset godina stariji od mene.

Imam dvije cice-mice; pogodite koja je za javnost, a koja mi dolazi kriomice?

U životnoj utrci ne gledaj iza sebe, iznad sebe i oko sebe. Gledaj u sebe.

Ne znam što mi je danas, a tako lijepo sam isplanirao proslaviti godišnjicu rastresenosti.

Nema isprike. Gdje li je samo jutros? Eto, što ti je žensko — pljuje po svojim srođnicama, jučer i prekjučer onako fino dotjeranima.

Rad, rad i samo rad. Nerađ nema takav dah premda su mu usta veća.

Kad su mi osamdesetih rekli da nije pametno izlaziti iz partije, ja sam ispod dovratka počeo vježbati olimpijsku partijsku disciplinu trčanja na dva metra — da se sam što hitrije izbacim.

Ako me do sada niste upoznali, preporučite me mojoj sljedećoj knjizi.

Nadite vi neku drugu budalu. (Ja sam ona prva, nepronadena.)

Kada su čuli da će ih se humano preseliti, bez riječi su se uzbrbljali.

Ne držite me za riječ. Preteški smo i ako riječ pukne, eto nas oboje u biblioteci *Hitovi*.

Dragi moji čitatelji, da nema vas, bilo bi mene.

Ova knjiga je već unaprijed rasprodana. Neću je ni objaviti — prostituirala mi književnost.

Činimo sve što možemo. Ono što ne možemo — pričinjavamo.